

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 44/2010-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 100/01 a postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 15/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. novembra 2009 doručená sťažnosť M. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 100/01 a postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 15/08.

Z obsahu sťažnosti najmä vyplýva: „*Ako sťažovateľ som obžalovaným v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice II, č. k. 3T 15/2008, pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona. Obvinenie pre tento trestný čin mi bolo vznesené dňa 17.01.2000. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II dňa 06.02.2008 podal na mňa obžalobu.*

Od začatia trestného stíhania do dnešného dňa ubehlo takmer deväť rokov, a v predmetnom konaní nebolo vydané konečné právoplatné rozhodnutie vo veci samej...

Obvinenie za tento trestný čin mi bolo vznesené Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ K., ČVS: OÚV - 1098/10-K4-2000 zo dňa 17.01.2001. Dňa 06.02.2001 som podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Uznesením okresného prokurátora Košice II zo dňa 26.03.2001 bola sťažnosť zamietnutá. V prípravnom konaní v predmetnej trestnej veci bola väčšina procesných úkonov vykonaná už v roku 2001. V roku 2002 boli v predmetnej trestnej veci vykonané len 2 procesné úkony, v roku 2003 len jeden procesný úkon. Ďalšie procesné úkony vo veci boli vykonané až v roku 2006. Napriek tomu, že od roku 2001 neboli vo veci vykonávané už takmer žiadne procesné úkony, obžaloba za tento trestný čin bola prokurátorom okresnej prokuratúry podaná až dňa 06.02.2008.

Od podania obžaloby sa uskutočnilo v predmetnej veci len 9 pojednávaní. Pojednávania boli vytyčované v intervale 1,5 až 3 mesiacov. Tieto pojednávania však boli neúčelné a nevedli k rozhodnutiu vo veci samej.

Dňa 23.07.2009 som podal sťažnosť predsedovi Okresného súdu Košice II na prietáhy v konaní, ktorý po oboznámení sa s obsahom mojej sťažnosti konštatoval, že sťažnosť nie je dôvodná, a že k žiadnym prietahom v konaní nedošlo.

Posledné pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo dňa 22.10.2009. Po vypočutí jedného z troch predvolaných svedkov však bolo opätovne odročené, keďže zákonný sudca nevyhradil dostatočný časový priestor pre uskutočnenie pojednávania.

Chcem poukázať na skutočnosť, že predmetné prietáhy v súdnom konaní vyvolávajú u mňa psychický stav neistoty a očakávania, keďže trestné konanie proti mojej osobe doposiaľ nebolo skončené a nebolo vynesené ani rozhodnutie prvostupňového súdu. Začínam mať obavu, či sa rozsudku vo veci niekedy dočkám. Tento stav je pre mňa nesmierne ubíjajúci, pretože stále čakám, že sa niečo zmení a súd konečne vynesie

rozsudok. Trestné stíhanie voči mojej osobe má veľmi negatívny vplyv na môj rodinný život a taktiež významnou mierou ovplyvňuje moje podnikanie a prácu...

Ústavný súd môže svojim rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a skutočnosť, že nečinnosťou Okresného súdu Košice II a zbytočnými prietahmi v konaní bolo porušené moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby mi priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 4 000,- EUR.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1./ Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Košice II pod sp. zn. 1 Pv 100/01 - 65 porušené.

2./ Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 3T 15/2008 porušené.

3./ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 4 000,- EUR, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4./ Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Sťažovateľ tvrdí, že okresná prokuratúra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 100/01 konala so zbytočnými priet'ahmi, čím porušila jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v časti smerujúcej proti konaniu vedenému na okresnej prokuratúre pod sp. zn. 1 Pv 100/01 je oneskorene podaná.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zo spisu sp. zn. 3 T 15/08, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplynulo, že 31. októbra 2007 doručilo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru K. okresnej prokuratúre návrh na podanie obžaloby na sťažovateľa. Okresná prokuratúra vypracovala obžalobu a 11. februára 2008 ju doručila okresnému súdu. Napadnuté konanie bolo teda na okresnej prokuratúre skončené dňom doručenia obžaloby okresnému súdu. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až 9. novembra 2009, t. j. sťažnosť bola vo vzťahu k okresnej prokuratúre nepochybne podaná po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako oneskorene podanú.

2. Sťažovateľ tiež tvrdí, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 15/2008 koná so zbytočnými priet'ahmi, čím porušuje jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní

niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Z obsahu samotnej sťažnosti vyplýva, že konanie na okresnom súde prebieha od 11. februára 2008, pričom sťažnosť na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní bola ústavnému súdu doručená 9. novembra 2009. Ústavný súd zistil, že okresný súd v podstate plynulo vykonáva úkony smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu veci. Za obdobie necelých 2 rokov sa vo veci uskutočnilo 11 pojednávaní. Ústavný súd je preto toho názoru, že doterajšia dĺžka predmetného súdneho konania v okolnostiach daného prípadu nedosahuje takú intenzitu, aby v danom štádiu signalizovala namietané porušenie označeného základného práva. Postup okresného súdu v danej veci sa zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2010